

står det bedre til, eller er det nogenlunde den samme situation, vi i dag står i?

Kl. 13.40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For så vidt angår frihed og demokrati, er situationen jo klart bedre. Prisen er desværre, at der altså er nogle fanatiske ekstremistiske grupper, som prøver at blokere vejen frem mod demokrati, for de ønsker simpelt hen ikke demokrati. Deres største skræk er, at Irak skal udvikle sig til en blomstrende økonomi og et blomstrende demokrati, for det kan modvirke det, som disse fanatiske grupper ønsker, for de ønsker et religiøst diktatur.

Det kan da godt være, at hr. Rune Lund synes, at der var dejligt fredeligt i Irak, dengang Saddam Hussein regerede. Ja tak, men det var, om jeg så må sige, dødens fred og stilhed, for der var måske nok på overfladen fred, fordi Saddam torturerede og dræbte sine politiske modstandere. Men nu har vi altså en udvikling hen imod et demokrati, og det er et klart fremskridt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Rune Lund for et sidste spørgsmål.

Rune Lund (EL):

Jeg synes bestemt ikke, der var fredeligt og dejligt i Irak under Saddam Hussein. Jeg synes heller ikke, der var fredeligt og dejligt i Irak, dengang USA og den borgerlige regering herhjemme støttede Saddam Hussein i 1980'erne, da der var krig mellem Irak og Iran. Så den udlægning må stå for statsministerens egen regning.

Men det kunne da være lidt interessant at høre, hvad statsministeren egentlig mener om menneskerettighedssituationen, når nu vi har Allawi, som siger til avisen The Observer, at menneskerettighedskrænkelserne i Irak i dag er lige så slemme eller værre end under Saddam Hussein.

Rykker det ikke noget hos statsministeren med hensyn til at overveje, om det i virkeligheden var helt forkert at gå ind i en ulovlig krig om olie i Irak, når vi har en situation, hvor det ifølge Allawi er sådan, at det er værre eller i hvert fald lige så slemt, som dengang Saddam Hussein var ved magten?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan oplyse, at vi meget markant har markeret over for den irakiske regering, at vi på det stærkeste fordømmer tortur og mishandling af

fanger, og på dansk initiativ har EU også reageret i sagen over for den irakiske regering. USA har fordømt de overgreb, der er blevet konstateret, i samme tone som Danmark og EU. Så det er jo ikke sådan, at der ikke bliver reageret. Der bliver reageret.

Det, der var spørgsmålet til mig, var: Er der sket fremskridt? Og der er jeg nødt til at sige, at uanset alle de problemer, vi står med på grund af terrorismen og terroristernes forsøg på at blokere vejen frem mod demokrati, så er det et fremskridt, at den irakiske befolkning har stemt frit til et valg i januar i år, har stemt frit om en ny forfatning i oktober i år og nu skal til et nyt frit valg i december for at vælge et parlament og en regering, der kan sidde de næste 4 år. Det er da et fremskridt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvndal som medspørger.

Villy Søvndal (SF):

Det er nu ærgerligt, at statsministeren sagde nej til den undersøgelse for lidt siden, for jeg synes også, at den sidste spørgerunde her har vist behovet for den.

Når statsministeren kan få sig selv til at sige, at venstrefløjen var ligeglad med sanktionspolitikken under Saddam Hussein, så skyldes det enten en frygtelig dårlig hukommelse, og så er statsministeren undskyldt, det kan jo ske for alle, eller også skyldes det en kynisk overvejelse i forglemmelser.

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at jeg stillede en forespørgsel i 1997 om at ophæve sanktionerne. Jeg er sikker på, at statsministeren vil bekræfte det. Jeg stillede en forespørgsel i 1997 om at ophæve sanktionerne. Hvem stemte nej? Det gjorde statsministerens parti.

Var det ikke interessant, når nu statsministeren ikke kan huske det, at få sådan nogle kendsgerninger frem i en redegørelse, der i hvert fald vil betyde, at statsministeren ikke kunne fortsætte med at sige noget, der er forkert?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, der jo er sagen, er, at venstrefløjen ikke ville sætte noget andet i stedet. Der var bare tale om en ophævelse af sanktionerne uden noget alternativ til, hvordan man så kunne få situationen forbedret i Irak. Det var jo hele tiden det, der var diskussionen.

Der var vi altså nogle, der så syntes, at efter at Saddam Hussein siden begyndelsen af 1990'erne